

Buurtverbinders in actie

Via platform Epenaren bij elkaar brengen

Dick van der Veen

EPE Vijftien inwoners van Epe hebben inmiddels een driedaagse training gevolgd om binnenkort als buurtverbinders aan de slag te gaan. Ze doen dat onder de vlag van de landelijke organisatie Mijn Buurtje. Geheel zelfstandig zetten ze een Platform op. Epenaren kunnen daarop reageren met een eigen profiel.

Dat alles met het ultieme doel mensen met elkaar in verbinding te brengen. De gemeente Epe faciliteert, betaalt de cursussen en de aanloopkosten van het project dat voor drie jaar is aangegaan. Tijdens de training spreekt men de cursisten op hun kwaliteiten aan. Tijdens de Nieuwjaarsreceptie van de gemeente begin januari komen meer bijzonderheden en ook de naam van het fenomeen naar buiten. Via het platform kunnen burgers aangeven waar hun kracht ligt.

INWONERS Gerald Wagenaar, ambtenaar Beleidsontwikkeling Leefbaar en Veilig, ziet het gebeuren dat inwoners plaatsgenoten ontdekken die in dezelfde straat wonen en dezelfde interesses hebben, maar dat voor de tijd niet van elkaar hebben geweten. „Het systeem is slechts een middel: het doel is mensen met elkaar in verbinding brengen. „De ene verbinder is sterk in presentatie op bijvoorbeeld koffieochtenden voor senioren, de ander is een kei in het beheren van de website. De groep is zeer divers: mannen en vrouwen van jong tot oud.” Niet ie-

De eerste groep buurtverbinders heeft elkaar gevonden.

dereen en zeker niet alle senioren bewegen zich gemakkelijk op internet. Wagenaar: „Via een druk op de knop draai je gegevens uit. Die kun je aanplakken op buurthuizen of andere fysieke plekken.” Zelfregulerend, maar hoe voorkom je onwelvoeglijkheid? „Mensen moeten een profiel aan maken en daarmee geven ze zichzelf bloot. Bovendien is er een systeembeheerder die kan ingrijpen en in voorkomende gevallen contact met iemand zal opnemen.” Mijn Buurtje blijft aanspreekpunt voor de lokale organisaties. Buurtverbinders zijn er dus primair om connecties in wijken te

bevorderen. Ze zijn geen hulpverlenende instantie pur sang. Inwoners die moeilijkheden hebben zullen dat niet aan de grote klok hangen en zeker niet via een platform bekend geven. Daarvoor is mond tot mond de meer aangewezen weg. Maar het één sluit het ander niet helemaal uit.

BEZOEKEN Wagenaar: „Tijdens bezoeken worden ze wellicht geconfronteerd met problemen. Dan zullen ze naar (professionele) hulpverleners verwijzen. Wanneer er contacten in buurten en wijken ontstaan komt daar naar mag worden verondersteld ook een en ander uit

voort.” Hulpverlening in de meer praktische zin is via het platform zeer wel denkbaar. Mensen die een paar weken op vakantie gaan en daarvoor via het platform communiceren. Zo zijn er tig voorbeelden te noemen. De buurtverbinders zijn opgedeeld in twee groepen. Tijdens de trainingen hebben ze elkaar beter leren kennen. Wagenaar: „Na een jaar hebben we een beter beeld over de werking. Dit is iets van de wat langere adem. Het kan ook zo maar zijn dat we volgend jaar een derde groep formeren. Als je ziet hoe dit in korte tijd groeide is niets uitgesloten.”

Vrijwilligerswerk in Epe slaat aan

Burgerschapsdag om kinderen meer bewust te maken

Dick van der Veen

EPE Tegen de 200 (!) vrijwilligers met diverse achtergronden namen gisteren deel aan een evenement dat hun werd aangeboden door de gemeente. Een vorm van erkentelijkheid voor wat ze met elkaar voor de samenleving doen. Een knipoog naar 15 jaar Vrijwilligers van het Jaar.

„Daar krijg ik een warm gevoel bij”, zegt portefeuillehouder Erik Visser. Een feestje in het kader van vijftien jaar vrijwilligersprijs met een hapje en een drankje plus muzikale ondersteuning, ook weer door vrijwilligers. „Heel veel mensen weten niet dat ze vrijwilligerswerk doen. Dat kan bijvoorbeeld het schoonmaken van een stoep zijn.

VERFIJNDER We staan er in Epe wat dat betreft goed op. Het kan natuurlijk altijd beter en verfijnder. Ik prijs me gelukkig dat er een grote hoeveelheid waardevolle tips is binnen gekomen. Die gaan we doornemen met de organisatie van de Vrijwilligersprijs.” Visser kan zich op voorhand vinden in de gedachte dat de

Wethouder Erik Visser is aangenaam verrast door de enorme belangstelling voor het vrijwilligersevenement.

beloning van de sport- en vrijwilligersprijs gelijke tred moet houden. Nu is er sprake van scheefgroei. Op sportgebied zijn er prijzen in twee categorieën: de beste sporter of het beste team en één voor maatschappelijke sportinitiatieven of mensen die daaraan een bijzondere bijdrage leveren. Bij de vrijwilligers is er slechts één prijs. Het houdt in dat inwoners tussen de 18 en pak 'm beet 45 jaar nooit in aanmerking kunnen komen als

ze moeten opboksen tegen senioren die 40 tot 50 jaar inzet leveren. Door initiatieven te waarderen kan de genoemde leeftijdsgroepenevens worden gewaardeerd met een prijs. Daarnaast kent Epe het jeugdlijntje voor kinderen tot 18 jaar, waarbij inzet en betrokkenheid ook bijvoorbeeld sport kan raken.

JEUGD Epe kent niet als Heerde de actie Graag gedaan, waarbij kinderen van basisscholen zich verplicht-

ten om minstens vier keer per jaar vrijwilligerswerk te doen.

STAGES Visser: „We kennen onze maatschappelijke stages, het roefelen, het betrekken van de jeugd bijvoorbeeld bij het inzaaien van zogenaamde vlindervelden. We zijn bezig met het organiseren van burgerschapsdagen waarvoor zich negen scholen hebben aangemeld en dat aantal zal nog groeien. Het gaat er om dat je kinderen met les-pakketten bewust maakt. Ouders kunnen daaraan ook een wezenlijke bijdrage leveren.” Hij is mordicus tegen concurrentiebeding voor het bedrijfsleven, maar neemt waar dat er ook mooie voorbeelden zijn waarin het samen gaat, zoals een fysiotherapeut in opleiding die zijn stage bij een club doet en daarmee de vereniging helpt. Veel vrijwilligers, zo is ook de ervaring bij de interviews die Veluweland al 15 jaar produceert voor de Vrijwilligersprijs, beschouwen hun inzet als een vanzelfsprekendheid. Het helpen van de medemens geeft hun een warm gevoel en de lach op de gezichten is hun grootste beloning. Gisteren troffen veel van deze mensen elkaar en ontstonden gesprekken waarin tal van ideeën werden geventileerd voor toekomstige invulling van het vrijwilligerswerk.

GAIT VAN DE RENDERKLIPPEN

Vershil mut d'r wèen ze-k ze. Veronderstel dat alles en iederene 't zelfde was. Dan kon ik de penne wel an de wilgen hangen. Nemp noe Epe en Heerde. Volges een bonke luu die zich kenners nuump wordt d'r deur de hogere overheid an ewâark umme Epe en Heerde bie mekare te voegen. Dat mut ik eerste nog zien. Allenig bie ons op de Renderklippen is 't wa-j nuump één ziel ene gedachten. Mar d'r mutten heel wat meer schaopen aover de dam veurdat zoiets warkelijkheid kan worden. Ik mosse daor vergangen wêke nog aover denken. Nao anleiding van de griepsputte. Merie en ik bint daor ok al jaoren bie van de partie. Ik wete in vrede niet waar of dat spul oe tegen beschàmp. In elk geval niet tegen de hondsdolheid heb ze mien uut eleg. Wie waren niet de enigen. Alderkeizers wat een rieje stun d'r. Bie een prikaksie denk ie an iets wat in een poep en een scheet veurbie is. Dit nemp ietsies meer tied in beslag, mar wule stunnen d'r toch van te kieken hoe gauw of ze 't volk wegwâarkn. Umme 't met al die mensen in de rie te hollen kregen ze naodat ze de mouwen weer recht hadden etrôken een appel. Gien bellefleur, want rood an elopen waren de meesten toch al van de angst veur de naolde. Kom ik Harm uut Vôrchten tegen en raak ik met um an de praot aover die spuite en vreug hee mien of de mandarijnen in Epe ok zo lakker smaken. Ik heb um met grote ogen an ekeken. Mar wat bleek: in Heerde krieg de mèensen, zo sprèek ie dat uut, gien appel, gien sinasappel mar 't breurtien daor van. Noe hadden ze dat nao mien gevuul bèter umme kunnen dréjén, want Heerde zit krap bie kas en kan een appeltien veur de dorst heel goed gebruiken. Merie is gek op mandarijnen. Ze zeg dat ze as Renderlipper van 't zuverste water eigenlijk aover twee paspoorten beschik en dus volgend jaar mar in Heerde an zal schuven. Met twee paspoorten ku-j zelfs in 't kabinet en daarmee Wilders op stang jagen, of niet dan? In Epe krie-j in de raodsvergadering kuukies bie de koffie; in Heerde mu'j 't met de aldervrendelijkste lach van de bodes doen. Eerlijk is eerlijk: ik heure van 't Meneertien wel dat ze oe zonder da-j d'r umme vraog zo twee klunties suker ekstra geef. A-j Heerde binnen sjacht heet oe de bloemen een hartelijk welkom; kom ie bie de Rozenhof in Epe dan ku-j 't verstand op nul zetten umme toch te weten da-j in Epe bint. In carnavals-tied misschien wel Onkruid City. En daor zit ie dan mee. In Epe zörg de wilde vârkess veur spektakel: in Heerde dut dat De Heerd. In Epe woon ie veur een habbekrats; in Heerde bi-j flink wat duurder uut. Heerde steet met de voetbal baoven an de lieste; Epe bungelt onderan. Ene gemeente? 't Slimste zal nog wèen umme de enties an mekare te knuppen: in dit geval Waopmvelde en Vaossen. De dialekmaffia holt een schriefwedstried veur inwoners van beide gemeenten. Dat liek een goed veurbeeld. Mar is d'r ok niet zo ietsies as: wie schrif die blif? D'r zal nog heel wat water deur 't kanaal gaon veurdat de plannegies serieuzer wordt en dat water stroomp niet biester hard. Serieus lig dichte bie zereneus en die zult ze nog wel is oplopen onderweg-gens.

Ontvank de groetenisse van GAIT.